

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 14 JULI 1927

Wetsontwerp op de vergoeding der arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het Wetsontwerp, dat wij de eer hebben U ter goedkeuring voor te leggen vestigt een op rechtvaardigheid steunend rechtsstelsel, waarom door de arbeiders der zeeschepen met aandrang wordt gevraagd.

Het is U niet onbekend, dat het voordeel van de wet van 1903 op de arbeidsongevallen niet tot de zeelieden werd uitgebreid. De wetgever van dien tijd oordeelde dat de overeenkomst van den matroos of den zeevisscher voor scheepsdienst volkomen te onderscheiden is van de gewone arbeidsovereenkomst, waarin het begrip van het beroepsgevaar zijn rechtskundigen grondslag vindt. Overigens deed hij gelden, dat de bestaande wetgeving den zeeman reeds voordeelen had toegegend van even groot belang als die welke hij aan de werklieden van de bedrijven te land wenschte te verleen.

De arbeidsonbekwaamheid als gevolg van aan boord van het schip opgelopen ziekten of verwondingen, stuit inderdaad den loop der gages niet; het verzorgen van den zeeman en de terugzending naar de vertrekhaven zijn daarenboven verplichtingen, waaraan de werkgever zich alleen kan onttrekken door het bewijs te leveren van de zware schuld van den zieke of het slachtoffer; terwijl deze verplichtingen slechts op-

houden bij het volledig herstel van den zeeman of bij het einde van den zee-tocht, uiterste grens voor de verbintenissen van den scheepseigenaar.

Zoo ook worden de rechten der erfgenamen van den in zee overleden zeeman geregeld door het toekennen van het loon, dat de overledene zou verdiend hebben, indien hij de geheele reis had meegemaakt.

Als aanvulling van deze bepalingen kent de bij eene wet van 1844 ingestelde hulp en voorzieningskas voor zeevarenden onder Belgische vlag pensioenen toe wegens vroegtijdige invaliditeit en gevordenden leeftijd, benevens hulpelden in geval van ziekte of verwonding en neemt zij de verplegingskosten van den zeeman op zich, wanneer de reeder daartoe niet is gehouden.

Deze toestand beantwoordt evenwel niet meer aan de huidige maatschappelijke opvattingen.

Evenals het nuttig geoordeeld werd den rechtstoestand van den zeeman met betrekking tot zijne dienstovereenkomst te regelen door de reglements-bepalingen en de gebruiken in eene wet op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst te ordenen en samen te vatten, is het wenschelijk gebleken de beginselen, die den wetgever van 1903 hebben geleid, aan te passen aan het beroepsgevaar in scheepsdienst waarvan de rechtskundige

bestanddeelen heden voldoende bepaald zijn.

Voorliggend ontwerp is derhalve de natuurlijke en logische aanvulling van het ontwerp van wet op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst welke wij de eer hadden U voor te leggen.

De wet op de vergoeding der arbeidsongevallen heeft in ons bedrijfsleven zulke algemeene toepassing gevonden, dat een ieder hare werking heeft kunnen nagaan en hare weldaden beoordeelen.

Dit wetsontwerp is niets anders dan eene aanpassing van dezelfde beginselen aan de bijzonderheden van het beroepsgevaar voor den zeeman, welke bijzonderheden voortvloeien uit de buitengewone omstandigheden waarin deze laatste leeft en werkt.

Artikel 2 van het ontwerp bepaalt tot welke categoriën personen het voordeel van die hervorming dient uitgebreid. Vooreerst wordt zij toegepast op al de zeelieden, die op de monsterrol van de Belgische handelschepen zijn ingeschreven, vervolgens op al de zeelieden, die ter zeevisscherij varen onder Belgische vlag, om het even welke de aard zij van de onderneming, waaraan zij hunne medewerking verleen en of waarmede zij zich voor eigen rekening bezighouden. Onder deze zeevisschers moeten zelfs de schippers-reeders gerekend worden, die alleen of met enkele deelhebbende visschers of met leden van hun gezin hun eigen boot gebruiken.

Deze laatste uitbreiding van de wet schijnt wellicht niet te beantwoorden aan de eerste opvatting van een stelsel, dat op de arbeidsovereenkomst is gegrond. In ons visschersbedrijf vormt deze soort van visschers evenwel een talrijke groep en het bleek niet billijk ze buiten de nieuwe regeling te sluiten. In die uitbreiding ligt overigens geen enkele onregelmatigheid ten opzichte van de werking der verzekering.

Artikel 2 bepaalt verder de beteekenis van het woord « reeder »; onder reeder dient verstaan al wie een schip of eene visschersboot in de vaart brengt en het

risico van de zeeonderneming draagt, onverschillig of hij eigenaar of huurder van het schip of de boot is of op het vaartuig eenig anderen rechtstitel bezit.

Artikel 1 herinnert aan het hoofdbeginsel van de wet van 1903, de verplichting, om voor elk arbeidsongeval forfaitaire vergoeding toe te staan.

Waar echter de wet van 1903 deze verplichting beperkt tot de schade geleden « in den loop en door de uitvoering der arbeidsovereenkomst », hebben wij ze uitgebreid tot elk gevaar waaraan « de uitoefening van het beroep » blootstelt.

Aldus denkt de verzekering tegen beroepsgevaaren den zeeman voor elk ongeval, dat hem overkomt zoodra hij werkt in dienst van het schip, ook buiten de uitvoering van de eigenlijke arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst; dit geldt, bij voorbeeld, voor den zeeman, die tusschen twee reizen in, belast is met het onderhoud van het schip. Het is maar billijk, dat voor de in dergelijke voorwaarden overkomen ongevallen de bij het ontwerp voorziene schadeloosstellingen worden toegekend.

Eveneens moeten de uiteraard met de zeevaart verbonden gevaren mede ondergebracht worden in het begrip van de beroepsgevaaren voor den zeeman. Onder het stelsel van de wet van 1903 wordt, in beginsel, in het geval van overmacht, geen beroepsgevaar aangenomen. Toch is het onbetwistbaar, dat de krachten der natuur, zooals stormen, dat zelfs brand aan boord door zelfontbranding van sommige ladingen — geval van overmacht, gevaren in zich sluiten die eigen zijn aan het zeemansberoep, en uit dien hoofde door verzekering moeten gedekt worden.

Ten slotte bevestigt een uitdrukkelijke bepaling den inhoud van de wet van 1903 met betrekking tot de aan ongevallen te wijten ziekten en neemt zij de omtrent dit punt gevestigde leer en rechtspraak over.

De artikelen 3, 4 en 5 verzekeren aan de zeelieden evenals aan hun rechthebbenden een vergoedingsstelsel ingevoerd,

dat overeenkomt met dat van de wet van 1903.

Ten opzichte van een punt dient nochtans afgeweken van de vergoedingsregelen betreffende de gewone arbeiders.

Wij stellen U voor de zeelieden ter koopvaardij en de zeevisschers in het bezit te laten van de voordeelen, welke hun van oudsher werden toegekend en thans in het ontwerp van wet op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst zijn overgenomen, te weten : het volle bedrag van de gage na het ongeval of gedurende de ziekte, hetzij tot de genezing, hetzij tot de heeling van de wond of de vaststelling van de ongeneeslijkheid der ziekte, hetzij tot den terugkeer in de haven van inscheping of tot het einde van de reis. De vergoedingen wegens arbeidsonbekwaamheid van den zeeman zullen derhalve loopen van het oogenblik af dat het volle bedrag der gage niet meer verschuldigd is, terwijl, volgens de wet van 1903, het loon van den werkmán in het landbedrijf door het feit van het ongeval wordt geschorst en de belanghebbende betaling van de forfaitaire vergoeding slechts bekomt bij het verstrijken van eenen « carentietijd ».

De rechthebbenden van den zeeman of van den visscher anderen dan de weduwe en de kinderen, hoeven gelijk onder het beheer van de wet van 1903, bewijzen, dat het slachtoffer hun steun was. Dit bewijs kan geleverd worden door alle rechtsmiddelen, getuigen inbegrepen; een gemakkelijke bewijslevering zal geschieden door de volmacht voor uitkeering van de gage, door den zeeman, die gezinslasten heeft, aan den reeder gegeven.

Onder artikelen 7, 8, 9 en 10 worden in het ontwerp slechts hoofdbeginselen van de wet van 1903 overgenomen.

Al de vergoedingen moeten als grondslag hebben het loon, vermits zij slechts moeten dienen om het slachtoffer een gedeelte van zijn loon te laten behouden. Het bedrag van die vergoedingen zal een gedeelte van het gemiddeld dagloon vertegenwoordigen; om dit vast te stel-

len zal men teruggaan tot het jaarlijksch loon, met inachtneming, voor de zeelieden van den bijzonderen regel van artikel 7. De daarbij voorgeschreven vermenigvuldiger 11 (elf) wordt gerechtvaardigd door het feit dat geen zeeman in werkelijkheid meer dan elf maand per jaar op zee vaart.

Verder diende de grondslag bepaald voor de berekening van de vergoedingen ten aanzien van de op aandeel in de vracht of in de winst gehuurde zeelieden. Bij Koninklijk besluit zullen de voorschriften van de wet dienaangaande worden aangevuld.

Het dient verstaan dat het bij artikel 7 bedoelde grondslagloon niet alleen de in geld uitbetaalde gage omvat, doch ook de bijverdienste in natura, wil zeggen, het ontvangen voedsel, maar niet het logies. Gedeeltelijke bezoldiging in natura komt bij den arbeider in de landbedrijven slechts bij uitzondering voor; bij den handelszeeman, die voor de tenuitvoerlegging van zijn arbeidscontract aan boord moet gevoed worden, is zij algemeen in gebruik.

Artikel 11 van het ontwerp heeft ten doel het ontstaan te voorkomen van eenen toestand, die bij visschers mogelijk is. Een zeevisscher en zijne zonen die samen dezelfde boot voor hun bedrijf gebruiken of zelfs zonen en hun vader, die op verschillende booten ter visscherij varen, kunnen gelijktijdig het slachtoffer zijn van eene ramp en als eenige rechthebbende de echtgenoot en moeder achterlaten. Diezelfde persoon kan voor een enkel geleden nadeel niet verscheiden vergoedingen ontvangen.

Hoofdstukken II en III van het ontwerp behelzen gelijkaardige bepalingen. Zij voorzien de oprichting van gemeenschappelijke kassen van de reeders tot verzekering tegen beroepsgevaar zoo van de zeelieden ter koopvaardij als van de zeevisschers.

Aansluiting bij deze kassen is verplichtend in tegenstelling met het stelsel, ingevoerd bij de wet van 1903. Op aandringen van de Koninklijke Commissie

voor de Visscherij werd deze verplichting in de wet opgenomen in het belang van de werking der verzekering tegen beroepsgevaar.

Inderdaad waren er bij het opmaken van de wet van 1903 vele voorstanders van verzekering door onderlinge groepeerings van werkgevers en werd dergelijk stelsel in verscheiden landen voor de arbeidsongevallen van zeelieden aangenomen.

Door verplichte aansluiting nemen de kassen de plaats in van de reeders voor de uitvoering van dezer verplichtingen; zij die het voordeel van de verzekering genieten, vinden hierin een waarborg van het eerbiedigen van hunne rechten.

Deze kassen zullen gevoed worden door bijdragen, vastgesteld per inscheepte man en evenredig met de aan elk betaalde gage. Aldus bekomt men een billijke verdeling van de lasten der verzekering over de verzekerden door ze voor ieder van hen in juiste verhouding te brengen tot de belangrijkheid van zijne onderneming.

Het ontwerp voorziet op geregelde tijden herziening van het bedrag der bijdragen door de belanghebbenden zelf, dat is door den Beheerraad van de kassen, bestaande uit een paritaire vertegenwoordiging van de verzekerden en van de rechtverkrijgenden der verzekering.

Ten slotte vragen wij U den Staat te machtigen om in voorkomend geval door terugvorderbare voorschotten geldelijk bij te springen, ten einde bedoelde kassen in staat te stellen al hare verplichtingen na te komen, wanneer de lasten, ten gevolge van een bijzonder zware ramp een overdreven bijstorting van geld vanwege de aangeslotenen zouden vergen.

De kassen zullen rechtspersoonlijkheid genieten. Zij zullen giften en legaten kunnen ontvangen.

Om rekening te houden met de aan het zeevisschersbedrijf eigen tijdperken van werkloosheid, wordt bij artikel 25 van het ontwerp vermindering van bijdrage voorzien; deze vermindering is volkomen gerechtvaardigd, vermits gedurende die tijdperken het gevaar, waartegen verzekering wordt aangegaan, niet meer wordt gelopen.

Bij artikelen 27 en daaraanvolgende van het ontwerp, waarin de bepalingen van de wet van 1903 zijn overgenomen, worden de vraagpunten geregeld betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid, de rechtspleging tot vaststelling van de ongevallen en de vereffening van de rechten, die uit deze ontstaan.

Het U aangeboden ontwerp is de vrucht van de werkzaamheden van het Hooger Comité voor de Scheepvaart en van de raadgevingen der Koninklijke Commissie voor de Zeevisscherij.

Wij zouden in onze plichten te kort schieten, zoo wij aan hunne pogingen niet een welverdiende hulde brachten. Talrijke moeilijkheden zijn tijdens de studie van het vraagstuk gerezen: Alleen het volgehouden verlangen om tot eene oplossing te komen en de goede wil van al de betrokken partijen hebben de verwezenlijking er van mogelijk gemaakt.

*De Minister van Spoorwegen,
Zeezezen, Posterijen, Telegrafen,
Telefonen en Luchtvaart,*
ANSEELE.

De Minister van Financiën,
HOUTART.

(1)
ANNENE AU N° 201.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1926-1927

Projet de Loi sur la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer.

Albert,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Chemins de fer, Marine, Postes, Télégraphes, Téléphones et Aéronautique, et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Chemins de fer, Marine, Postes Télégraphes, Téléphones et Aéronautique et Notre Ministre des Finances présenteront, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE Ier.

Des indemnités.

ARTICLE PREMIER.

La réparation des dommages résultant des accidents survenus aux gens de mer, dans le cours et par le fait de l'exercice de leur profession, est réglée conformément aux dispositions de la présente loi.

L'accident survenu soit à bord, soit

BIJLAGE AAN N° 201.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1926-1927

**Wetontwerp op de vergoeding der arbeidsongevallen overkomen aan zee-
lieden.**

Albert,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op voorstel van Onzen Minister van Spoorwegen, Zeewezen, Posterijen, Telegrafien, Telefonen en Luchtvaart, en Onzen Minister van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Spoorwegen, Zeewezen, Posterijen, Telegrafien, Telefonen en Luchtvaart en Onze Minister van Financiën zullen, in Onzen naam, ter Wetgevende Kamers volgend ontwerp van wet voorleggen :

HOOFDSTUK I.

Van de vergoeding.

EERSTE ARTIKEL.

De vergoeding der schade voortvloeiende uit ongevallen overkomen aan zeelieden in den loop en ten gevolge van de uitoefening van hun beroep, wordt geregeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Het ongeval overkomen hetzij aan

même en dehors du bord, au cours d'un travail ou d'une corvée entrepris ou commandé pour le service du navire ou de l'expédition est, jusqu'à preuve contraire, réputé accident du travail donnant lieu à réparation conformément aux dispositions de la présente loi.

Les dommages résultant des accidents constituant les risques naturels de la navigation sont assimilés aux dommages dont la réparation est réglée conformément aux dispositions de la présente loi.

Ces dispositions sont, en outre, applicables aux maladies ayant leur cause directe dans un accident dont la réparation est régie par la présente loi.

ART. 2.

Pour l'application de la présente loi, l'expression « gens de mer » comprend les marins et les pêcheurs.

Sont considérés comme marins : toutes les personnes, quels que soient leurs gages, portées au rôle d'équipage des navires de commerce belges, en vue de l'exécution d'un contrat d'engagement maritime.

Sont, en outre, réputées marins, les personnes recrutées pour être portées au rôle d'équipage qui, étant au service du navire, sont victimes d'un accident avant la clôture du rôle.

Sont considérés comme pêcheurs : toutes les personnes, quels que soient le mode et le montant de leur rémunération, formant l'équipage des bâtiments de pêche belges à voiles ou à propulsion mécanique — y compris le patron-armateur exploitant soit seul, soit avec des pêcheurs associés ou avec des membres de sa famille, son propre bâtiment.

Sont considérés comme armateurs : toutes personnes physiques ou morales

boord, hetzij zelfs buiten boord, in den loop van een voor den dienst van het schip of van den zeetocht ondernomen of bevolen werk of taak, wordt, zoolang het tegendeel niet is bewezen, als arbeidsongeval beschouwd, waarvoor vergoeding verschuldigd is overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

De schade voortvloeiende uit ongevallen, welke behooren tot de uiteraard met de zeevaart verbonden gevaren, wordt gelijkgesteld met de schade, welke wordt vergoed overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Bedoelde bepalingen gelden bovendien voor de ziekten, welke hun rechtstreeksche oorzaak vinden in een ongeval, waarvan de vergoeding bij deze wet geregeld wordt.

ART. 2.

Voor de toepassing van deze wet omvat de uitdrukking « zeelieden » de zeelieden ter koopvaardij en de visschers.

Werden beschouwd als zeelieden ter koopvaardij : alle personen, met om het even welke gage, die op de monsterrol van de Belgische koopvaardij schepen zijn ingeschreven met het oog op de uitvoering van eene arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

Werden daarenboven beschouwd als zeelieden ter koopvaardij, de voor inschrijving op de monsterrol aangeworven personen, die in dienst van het schip slachtoffer worden van een ongeval vóór het afsluiten van de monsterrol.

Werden beschouwd als visschers, alle personen — welke ook de vorm en het bedrag van hunne bezoldiging wezen — die deel uitmaken van de bemanning van Belgische visschersvaartuigen met zeilen of met mechanische stuwkracht — daaronder begrepen de schippers-reeders die, hetzij alleen, hetzij met deelhebbende visschers of met leden van hun gezin, hun eigen schip in bedrijf bezigen.

Werden beschouwd als reeders, alle natuurlijke personen of rechtspersonen

armant sous pavillon belge un navire de commerce ou un bâtiment de pêche, quel que soit le titre qu'elles possèdent sur eux.

ART. 3.

Les gens de mer victimes d'un accident du travail continueront de bénéficier de l'intégralité de leurs gages dans les conditions et limites prévues par les dispositions légales régissant le contrat d'engagement maritime. Lorsque ces dispositions cesseront de leur être applicables, la réparation de l'accident se fera comme il est dit ci-dessous; au cas où la victime n'aurait pas droit aux termes des dispositions relatives au contrat d'engagement maritime, à l'intégralité de ses gages, les dispositions ci-dessous sortiront leurs effets à partir du jour qui suit l'accident.

Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire et totale de travail, la victime a droit à une indemnité journalière égale à 50 p. c. du salaire ou profit quotidien moyen.

Si l'incapacité temporaire est ou devient partielle, cette indemnité doit être équivalente à 50 p. c. de la différence entre le salaire ou le profit quotidien moyen de la victime antérieurement à l'accident et celui qu'elle peut gagner avant d'être complètement rétablie.

Si l'incapacité est ou devient permanente, une allocation annuelle de 50 p. c. déterminée d'après le degré d'incapacité, comme il vient d'être dit, remplace l'indemnité temporaire à compter du jour où l'incapacité présente le caractère de permanence: ce point de départ est constaté soit par l'accord des parties, soit par un jugement définitif. A l'expiration du délai de revision prévu à l'article 36, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère.

die een koopvaardijschip of een vischersvaartuig onder Belgische vlag uitrusten, onverschillig welken rechtstitel zij daarop hebben.

ART. 3.

De zeelieden, slachtoffers van een arbeidsongeval, behouden hunne volle gage in de voorwaarden en binnen de perken, voorzien bij de wetsbepalingen betreffende de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst. Wanneer deze bepalingen niet meer op hen toepasselijk zijn, wordt het ongeval vergoed zooals hieronder wordt opgegeven, ingeval het slachtoffer, luidens de bepalingen betreffende de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst geen recht zou hebben op het volle bedrag van zijne gage, zijn onderstaande bepalingen van kracht van op den dag na het ongeval.

Wanneer het ongeval een tijdelijke en volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft het slachtoffer recht op een dagelijksche vergoeding gelijk aan 50 t. h. van het gemiddeld dagloon of van de gemiddelde dagelijksche winst.

Betreft het een tijdelijke ongeschiktheid die gedeeltelijk is of wordt, dan moet deze vergoeding gelijk zijn aan 50 t. h. van het verschil tusschen het gemiddeld dagloon of de gemiddelde dagelijksche winst van het slachtoffer vóór het ongeval en het loon of de winst welke het slachtoffer kan verdienen alvorens geheel hersteld te zijn.

Indien de ongeschiktheid blijvend is of wordt, vervangt een jaarlijksche uitkeering van 50 t. h. bepaald naar den graad van ongeschiktheid, zooals hieroven gezegd, de tijdelijke vergoeding te rekenen van den dag waarop de ongeschiktheid van blijvenden aard geworden is; deze aanvangsdatum wordt vastgesteld hetzij bij de overeenkomst der partijen, hetzij bij een eindvonnis. Bij het verstrijken van den bij artikel 36 bepaalden herzieningstermijn wordt de jaarlijksche uitkeering vervangen door eene lijfrente.

ART. 4.

La victime a droit en outre, pendant les six premiers mois aux soins médicaux et pharmaceutiques causés par l'accident.

Si l'armateur ou l'une des caisses communes visées aux chapitres II et III ci-après ont institué à leur charge exclusive un service médical et pharmaceutique, et s'il en est fait mention dans une clause spéciale du rôle d'équipage, la victime n'a pas le choix du médecin et du pharmacien.

Dans les autres cas, la victime a le choix du médecin et du pharmacien, mais l'armateur ou la caisse commune n'est tenu qu'à concurrence de la somme fixée par un tarif établi par arrêté royal.

Les indemnités pour frais médicaux et pharmaceutiques pourront être payées à ceux qui en ont pris la charge. Les personnes à qui ces frais sont dus ont une action directe contre l'armateur ou contre la caisse commune à laquelle ces frais incombent.

ART. 5.

Lorsque l'accident a causé la mort de la victime, il est alloué, le cas échéant, les indemnités suivantes :

1° Une somme de 400 francs pour frais funéraires. Le dernier alinéa de l'article 4 est applicable à cette indemnité;

2° Un capital représentant la valeur calculée en raison de l'âge de la victime, au moment du décès, d'une rente viagère égale à 30 p. c. du salaire annuel.

Ce capital est exclusivement attribué aux catégories de personnes ci-après :

A. Au conjoint non divorcé ni séparé

ART. 4.

Het slachtoffer heeft daarenboven, gedurende de eerste zes maand, recht op de uit hoofde van het ongeval noodige geneeskundige en pharmaceutische zorgen veroorzaakt door het ongeval.

Zoo de reeder of eene van bij onderstaande hoofdstukken II en III bedoelde gemeenschappelijke kassen, uitsluitend op eigen kosten, een geneeskundigen en pharmaceutischen dienst heeft ingesteld, en indien daarvan melding werd gemaakt in een bijzondere bepaling van de monsterrol, heeft het slachtoffer de vrije keuze niet van geneesheer en van apotheker.

In de overige gevallen heeft het slachtoffer de vrije keuze van geneesheer en van apotheker doch de reeder of de gemeenschappelijke kas is slechts gehouden tot betaling van het bedrag der som bepaald in een bij Koninklijk besluit vastgesteld tarief.

De vergoedingen voor dokters- en apothekerskosten kunnen worden betaald aan hen die den last daarvan op zich hebben genomen. De personen aan wie deze kosten verschuldigd zijn, hebben een rechtstreeksche vordering tegen den reeder of tegen de gemeenschappelijke kas welke deze kosten moet dragen.

ART. 5.

Heeft het ongeval den dood van het slachtoffer veroorzaakt, dan worden, in voorkomend geval, de volgende vergoedingen toegekend :

1° Eene som van 400 frank voor begrafenis-kosten. Het laatste lid van artikel 4 is van toepassing op deze vergoeding;

2° Een kapitaal vertegenwoordigende de waarde berekend naar den leeftijd van het slachtoffer op het oogenblik van het overlijden van een lijfrente, gelijk aan 30 t. h. van het jaarloon.

Dit kapitaal wordt uitsluitend toegekend aan de hierna aangeduide groepen van personen :

A. Aan de(n) niet uit den echt of van

de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à l'accident; toutefois, le veuf n'aura droit à l'indemnité que s'il établit que la victime était son soutien;

B. Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, pour autant que les uns et les autres soient âgés de moins de seize ans;

C. Aux petits-enfants âgés de moins de seize ans, ainsi qu'aux ascendants dont la victime était le soutien;

D. Aux frères et sœurs de moins de seize ans dont la victime était le soutien.

Le conjoint n'a droit qu'aux trois cinquièmes du capital en cas de concours avec plusieurs enfants; il a droit aux quatre cinquièmes en cas de concours, soit avec un seul enfant, soit avec un ou plusieurs ayants droit des autres catégories.

Les enfants ont la priorité sur les ayants droit des catégories *C* et *D*; les ayants droit de la catégorie *C* excluent ceux de la catégorie *D*. Entre ayants droit d'une même catégorie il y a lieu à partage égal par tête. Toutefois, à défaut de conjoint survivant, les petits-enfants viennent en concours avec les enfants, mais le partage a lieu par souche.

Les parts du conjoint et des ascendants sont converties en rentes viagères.

Les parts des ayants droit sont converties en rentes temporaires dont l'extinction aura lieu pour chacun à l'âge de seize ans. Le juge peut, toutefois, à la requête de tout intéressé, parties préalablement entendues ou appelées, ordonner un autre mode de placement du capital; il peut aussi, dans les mêmes conditions, modifier équitablement la

tafel en bed gescheiden echtgenoot (e), op voorwaarde dat het huwelijk vóór het ongeval is voltrokken; de overlevende echtgenoot(e) heeft echter alleen dan recht op de vergoeding wanneer hij (zij) bewijst dat het slachtoffer zijn (haar) steun was;

B. Aan de wettige kinderen, vóór het ongeval geboren of ontvangen, en aan de onechte, vóór het ongeval erkende kinderen, voor zoover de eenen en de anderen geen zestien jaar oud zijn;

C. Aan de kleinkinderen beneden de zestien jaar, alsmede aan de bloedverwanten in opklimmende lijn wier steun het slachtoffer was;

D. Aan de broeders en zusters beneden de zestien jaar, wier steun het slachtoffer was.

Ingeval de echtgenoot te gelijker tijd met verscheidene kinderen optreedt, heeft hij slechts recht op drie vijfden van het kapitaal; ingeval hij te gelijker tijd optreedt hetzij met één enkel kind, hetzij met één of meer rechthebbenden van de overige groepen, heeft hij recht op vier vijfden.

De kinderen hebben den voorrang boven de rechthebbenden van de groepen *C* en *D*; de rechthebbenden van groep *C* sluiten die van groep *D* buiten. Onder rechthebbenden van dezelfde groep wordt tot gelijke hoofdelijke verdeling overgegaan. Bij ontstentenis van een overlevenden echtgenoot, treden echter de kleinkinderen te gelijker tijd op met de kinderen, doch de verdeling geschiedt staaksgewijs.

De deelen van den echtgenoot en van de bloedverwanten in opklimmende lijn worden omgezet in lijfrenten.

De deelen van de overige rechthebbenden worden omgezet in tijdelijke renten, die voor elk hunner eindigen op den leeftijd van zestien jaar. De rechter kan nochtans, op verzoek van elken belanghebbende, na vooraf partijen te hebben gehoord of opgeroepen, eene andere wijze van belgging van het kapitaal bevelen; hij kan ook,

répartition du capital entre les ayants droit appelés concurremment.

Au cas où le navire serait présumé perdu par défaut de nouvelles les indemnités prévues au présent article seront dues sans caution, après six mois expirés, à compter du jour du départ du navire ou du jour des dernières nouvelles.

ART. 6.

La victime ou les ayants droit peuvent demander que le tiers au plus de la valeur de la rente viagère leur soit payé en capital.

Le juge statuera au mieux de l'intérêt des demandeurs; l'armateur ou la caisse commune pourra, s'il y a lieu, être entendu ou appelé.

En cas d'incapacité permanente partielle, le juge peut aussi, dans les mêmes formes, à la demande de tout intéressé, ordonner que la valeur de la rente soit intégralement payée en capital à la victime, lorsque les arrérages annuels ne s'élèvent pas à 60 francs.

La valeur de la rente viagère sera calculée conformément au tarif approuvé par arrêté royal en vertu de l'article 7 de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

ART. 7.

Le salaire servant de base à la fixation des allocations s'entend pour les marins ainsi que pour les pêcheurs engagés à gages fixes de la rémunération mensuelle effective moyenne allouée à chaque catégorie de marins ou de pêcheurs, pendant l'année qui a précédé l'accident.

Le profit servant de base pour la fixation des allocations dues aux patrons-armateurs ou aux pêcheurs engagés à la part de profit s'entend du profit net

onder dezelfde omstandigheden, de verdeling van het kapitaal onder rechthebbers die te gelijktijd optreden naar billijkheid wijzigen.

Ingeval het schip, bij gebrek aan tijdingen, als verloren zou worden beschouwd, zijn de bij dit artikel voorziene vergoedingen zonder borgstelling verschuldigd na het verstrijken van eenen termijn van zes maand, te rekenen van den dag van de afvaart van het schip of van den dag der laatste tijdingen.

ART. 6.

Het slachtoffer of zijne rechtverkrijgenden kunnen eischen dat ten hoogste één derde van de waarde der lijfrente hun als kapitaal wordt uitbetaald.

De rechter zal zoo voordeelig mogelijk voor de eischers beslissen; de reeder of de gemeenschappelijke kas kan, zoo noodig, gehoord of opgeroepen worden.

In geval van gedeeltelijke blijvende ongeschiktheid, kan de rechter eveneens, op dezelfde wijze, op verzoek van elken belanghebbende, bevelen dat de waarde der rente voluit in kapitaal aan het slachtoffer zal worden uitbetaald wanneer de jaarlijksche rente geen 60 frank bedraagt.

De waarde van de lijfrente wordt berekend naar het tarief, dat bij Koninklijk besluit werd goedgekeurd krachtens artikel 7 van de wet van 24 December 1903 op de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen.

ART. 7.

Zoo voor de zeelieden terkoopvaardij als voor de visschers met vaste gages wordt onder het loon, dat tot grondslag dient voor de vaststelling van de vergoedingen, verstaan, het gemiddelde werkelijke maandloon van elke categorie zeelieden of visschers gedurende het jaar dat het ongeval voorafging.

Onder de winst, welke tot grondslag dient voor de vaststelling van de vergoedingen verschuldigd aan de schippers-reeders of aan de op aandeel in de winst

mensuel moyen acquis à chaque catégorie pendant l'année qui a précédé l'accident.

Ce salaire ou profit est, d'après cette base, déterminé par arrêté royal pour chaque catégorie et révisé tous les cinq ans au moins.

Lorsque le salaire-type ou le profit moyen dépasse 12,000 francs, il n'est pris en considération, pour la fixation des indemnités, qu'à concurrence de cette somme.

Le salaire ou profit annuel moyen correspond au produit par onze du salaire ou profit mensuel.

Le salaire ou profit quotidien moyen s'obtient en divisant par 365 le chiffre du salaire ou profit annuel.

En ce qui concerne les gens de mer âgés de moins de vingt et un ans, ainsi que les mousses, novices et apprentis, le salaire de base ne sera en aucun cas, évalué à moins de 2,500 francs par an.

Le Gouvernement peut, exceptionnellement, pour une période d'une année, de l'avis conforme du Comité technique, visé à l'article 40, décider que le salaire ou profit de base sera fixé d'après la moyenne annuelle des salaires ou profits alloués ou acquis antérieurement à l'accident pendant une période de cinq ans au moins et de dix ans au plus.

ART. 8.

Les indemnités temporaires sont payables chaque quinzaine, les allocations annuelles et les arrérages des rentes sont payables trimestriellement par quart; les frais funéraires sont payables dans le mois du décès.

ART. 9.

Les indemnités dues en vertu de la

gehuurde visschers, wordt verstaan de gemiddelde zuivere winst per maand van iedere categorie gedurende het jaar dat het ongeval voorafging.

Dit loon of deze winst wordt, volgens dezen grondslag, voor elke categorie bij Koninklijk besluit vastgesteld en ten minste om de vijf jaar herzien.

Wanneer het grondslagloon of de gemiddelde winst meer dan 12,000 frank bedraagt, wordt er voor de vaststelling van de vergoedingen slechts tot dit bedrag rekening mee gehouden.

Het gemiddeld jaarloon of de gemiddelde jaarlijksche winst komt overeen met elf maal het loon of de winst per maand.

Het gemiddeld dagloon of de gemiddelde winst per dag wordt bekomen door het bedrag van het jaarloon of door de jaarlijksche winst te deelen door 365.

Voor de zeelieden beneden de één en twintig jaar, alsmede voor de scheepsjongens, lichtmatrozen en leerlingen, mag het grondslagloon in geen geval op minder dan 2,500 frank per jaar geraamd worden.

De Regeering kan, bij uitzondering, voor een tijdperk van één jaar, na eensluidend advies van het bij artikel 40, aangehaald technisch comitee, beslissen, dat het grondslagloon of de grondslagwinst zal worden vastgesteld naar het gemiddeld bedrag per jaar van de loonen of winsten, welke voor het ongeval, gedurende een tijdperk van ten minste vijf en van ten hoogste tien jaar, toegekend of verkregen werden.

ART. 8.

De tijdelijke vergoedingen zijn elke halve maand betaalbaar; de jaarlijksche uitkeeringen en de vervallen renten zijn betaalbaar om de drie maand, telkens voor een vierde gedeelte; de begrafenis-kosten worden betaald binnen eene maand na het overlijden.

ART. 9.

De vergoedingen, uit kracht van deze

présente loi aux victimes d'accidents ou à leurs ayants droit ne sont cessibles, ni saisissables que pour cause d'obligation alimentaire légale.

ART. 10.

Pour les gens de mer liés par un contrat d'engagement maritime, la nullité de ce contrat ne pourra leur être opposée en vue de les écarter du bénéfice de la présente loi, lorsque cette nullité provient de la violation, même involontaire, de la part de l'armateur des lois et règlements relatifs à la police maritime, à la sécurité de la navigation et au contrat d'engagement maritime.

ART. 11.

Les indemnités et allocations autres que celles compensant des dépenses et débours réels ne peuvent être cumulées au profit d'une même personne.

CHAPITRE II.

De l'assurance des accidents du travail survenus aux marins.

ART. 12.

Il est institué entre tous les armateurs de navires de commerce, sous le nom de « Caisse commune de la Marine marchande » une mutuelle d'assurance contre les risques professionnels des marins.

La Caisse commune de la marine marchande aura son siège à Anvers. Elle jouira de la personification civile, ainsi que des avantages attribués par la loi du 28 mars 1868 aux Caisses de prévoyance en faveur des ouvriers mineurs reconnues par le Gouvernement.

wet verschuldigd aan slachtoffers van ongevallen of aan hunne rechthebbenden, zijn niet vatbaar voor overdracht of inbeslagneming, tenzij wegens wettelijkeverschuldigde kosten van levensonderhoud.

ART. 10.

Aan de door eene arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst gebonden zeelieden, kan de nietigheid van deze overeenkomst niet worden tegengeworpen ten einde hun het voordeel van deze wet te ontzeggen, wanneer de nietigheid te wijten is aan de zelfs onvrijwillige overtreding, door den reeder, van de wetten en verordeningen betreffende de zeepolitie, de veiligheid der scheepvaart en de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

ART. 11.

De vergoedingen en uitkeeringen, buiten die welke tot dekking van werkelijk gedane uitgaven en voorschotten dienen, mogen niet samengevoegd worden ten bate van één zelfde persoon.

HOOFDSTUK II.

Van de verzekering tegen arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden.

ART. 12.

Onder al de reeders van koopvaardij-schepen wordt, onder de benaming « Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij », eene maatschappij van onderlinge verzekering tegen de beroepsgevaaren der zeelieden ingesteld.

De Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij is gevestigd te Antwerpen. Zij geniet de rechtspersoonlijkheid alsmede de voorrechten bij de wet van 28 Maart 1868 toegekend aan de door de Regeering erkende voorzorgskassen ten bate van de werklieden der mijnen.

ART. 13.

Les allocations et pensions dues aux marins ou à leurs ayants droit par application des dispositions du chapitre 1er de la présente loi sont à charge de la Caisse Commune de la Marine Marchande.

ART. 14.

L'affiliation des armateurs de navires de commerce à la Caisse Commune de la Marine Marchande est obligatoire.

ART. 15.

La Caisse Commune de la Marine Marchande est alimentée par les cotisations des armateurs.

Cette cotisation consiste en une taxe annuelle fixée par homme embarqué. Le montant en est déterminé par arrêté royal.

La caisse pourra recevoir des dons et des legs.

Au cas où le service des allocations et pensions dues par la caisse et les dépenses de celle-ci dépasseraient les recettes, le déficit sera comblé par l'Etat, au moyen d'avances récupérables dans un délai maximum de dix années.

ART. 16.

La cotisation des armateurs sera soumise à revision au moins tous les cinq ans. Un arrêté royal pourra sur avis du conseil d'administration de la caisse commune en modifier le montant.

ART. 17.

La Caisse Commune de la Marine Marchande est administrée sous la surveillance du Ministre de la Marine par un conseil composé de trois armateurs, de trois marins, d'un délégué de l'Administration de la Marine et d'un greffier désigné par le Ministre.

ART. 13.

De uitkeeringen en pensioenen, aan zeelieden of hunne rechthebbenden verschuldigd bij toepassing van de bepalingen van Hoofdstuk I van deze wet, komen ten laste van de Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij.

ART. 14.

De reeders van koopvaardijschepen zijn verplicht zich bij de Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij aan te sluiten.

ART. 15.

De Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij wordt gevoed door de bijdragen der reeders.

Bedoelde bijdrage bestaat uit een jaarlijksche som, vastgesteld per ingescheepten man. Het bedrag er van wordt bepaald bij Koninklijk besluit.

De kas mag giften en legaten ontvangen.

Indien het bedrag, noodig voor den dienst van de uitkeeringen en pensioenen door de kas verschuldigd, en de uitgaven van deze instelling de ontvangsten zouden overtreffen, wordt het tekort door den Staat aangevuld door middel van voorschotten, welke terugvorderbaar zijn binnen eenen termijn van ten hoogsten tien jaar.

ART. 16.

De bijdrage van de reeders wordt ten minste om de vijf jaar herzien. Het bedrag ervan kan, op advies van den Beheerraad der Gemeenschappelijke Kas, bij Koninklijk besluit gewijzigd worden.

ART. 17.

De Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij wordt onder toezicht van den Minister van het Zeewezen beheerd door eenen raad, bestaande uit drie reeders, drie zeelieden, eenen afgevaardigde van het Beheer van het Zeewezen en een door den Minister aangestelden griffier.

Le mandat du greffier est rémunéré; les autres mandats sont gratuits, mais il pourra être alloué aux membres du Conseil des jetons de présence et des indemnités de déplacement dont le montant sera fixé par l'arrêté royal de nomination du Conseil.

CHAPITRE III.

De l'assurance des accidents du travail survenus aux pêcheurs.

ART. 18.

Il est institué entre tous les armateurs à la pêche et patrons-armateurs, sous le nom de « Caisse Commune de la Pêche Maritime », une mutuelle d'assurance contre les risques professionnels des pêcheurs.

La Caisse Commune de la Pêche Maritime aura son siège à Ostende, elle jouira de la personnification civile ainsi que des avantages accordés par la loi du 28 mars 1868 aux Caisses de prévoyance en faveur des ouvriers mineurs, reconnues par le Gouvernement.

ART. 19.

Les allocations et pensions dues aux pêcheurs ou à leurs ayants droit par application des dispositions du chapitre Ier de la présente loi sont à la charge de la Caisse Commune de la Pêche Maritime.

ART. 20.

L'affiliation des armateurs de bâtiments de pêche, ainsi que des patrons-armateurs exploitant soit seuls, soit avec des pêcheurs associés, soit avec des membres de leur famille, leur propre bâtiment, est obligatoire.

ART. 21.

La Caisse Commune de la Pêche Maritime est alimentée par les cotisations

Het ambt van griffier wordt bezoldigd; de overige mandaten worden kosteloos vervuld; aan de leden van den Raad kunnen evenwel zitpenningen en vergoedingen wegens verplaatsing worden toegekend, waarvan het bedrag bepaald wordt bij het Koninklijk besluit houdende benoeming van den Raad.

HOOFDSTUK III.

Van de verzekering tegen arbeidsongevallen overkomen aan visschers.

ART. 18.

Onder al de reeders ter visscherij en de schippers-reeders wordt, onder de benaming « Gemeenschappelijke Kas voor Zeevisscherij », eene maatschappij van onderlinge verzekering tegen de beroepsgevaaren der zeevisschers ingesteld.

De Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisscherij is gevestigd te Oostende; zij geniet de rechtspersoonlijkheid alsmede de voorrechten bij de wet van 28 Maart 1868 toegekend aan de door de Regeering van de werklieden der mijnen.

ART. 19.

De uitkeeringen en pensioenen, aan visschers of hunne rechthebbenden verschuldigd bij toepassing van de bepalingen van hoofdstuk I van deze wet, komen ten laste van de Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisscherij.

ART. 20.

De reeders van visschersvaartuigen, alsmede de schippersreeders die, hetzij allen, hetzij deelhebbende visschers, hetzij met leden van hun gezin, hun eigen boot exploiteeren, zijn verplicht zich aan te sluiten bij die kas.

ART. 21.

De Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisscherij wordt gevoed door de bij-

des armateurs et patrons-armateurs visés à l'article précédent.

Cette cotisation consiste en une taxe annuelle fixée par homme embarqué. Le montant en est déterminé par arrêté royal.

La caisse pourra recevoir des dons et des legs.

Au cas où le service des allocations et pensions dues par la caisse et les dépenses de celle-ci dépasseraient les recettes, le déficit sera comblé par l'Etat, au moyen d'avances récupérables dans un délai maximum de dix années.

ART. 22.

La cotisation à la caisse due par le patron-armateur pour ses fils non mariés et sans enfants, exploitant avec lui le même bâtiment, est réduite de moitié.

ART. 23.

La cotisation à la caisse sera soumise à revision au moins tous les cinq ans. Un arrêté royal pourra, sur avis du Conseil d'administration de la caisse commune, en modifier le montant.

ART. 24.

Après un délai de cinq ans, un arrêté royal pourra instituer, suivant les divers modes de pêche, des classes de risques qui serviront de base à la fixation du montant de la cotisation par classe.

ART. 25.

En cas de chômage involontaire de plus d'un mois, la cotisation visée ci-dessus pourra être réduite dans des conditions à déterminer par le règlement de la caisse. Pour les bateaux de moins de 15 tonneaux bruts, la réduction pourra être opérée pour des périodes de chômage de moins d'un mois.

dragons der bij vorig artikel bedoelde reeders en schippers-reeders.

Deze bijdrage bestaat uit een jaarlijksche som, vastgesteld per ingescheepten man. Het bedrag er van wordt bepaald bij Koninklijk besluit.

De kas mag giften en legaten ontvangen.

Indien het bedrag, noodig voor den dienst van de uitkeeringen en pensioenen door de kas verschuldigd, en de uitgaven van deze instelling de ontvangsten zouden overtreffen, wordt het tekort door den Staat aangevuld door middel van voorschotten, welke terugvorderbaar zijn binnen eenen termijn van ten hoogste tien jaar.

ART. 22.

De bijdrage in de kas, door den schipper-reeder verschuldigd voor zijn niet gehuwde zonen zonder kinderen die met hem dezelfde boot exploiteeren, wordt tot de helft verminderd.

ART. 23.

De bijdrage in de kas wordt ten minste om de vijf jaar herzien. Het bedrag ervan kan, op advies van den Beheerraad der gemeenschappelijke kas, bij Koninklijk besluit gewijzigd worden.

ART. 24.

Na eenen termijn van vijf jaar kan er, volgens de verschillende wijzen van visschen, bij Koninklijk besluit worden overgegaan tot het indeelen van de gevaren in klassen, welke tot grondslag zullen dienen voor de vaststelling van het bedrag der bijdrage per klasse.

ART. 25.

In geval van onvrijwillig opliggen gedurende meer dan eene maand, kan de hiervoren bedoelde bijdrage worden verminderd in de bij het reglement van de kas te bepalen voorwaarden. Voor de booten van minder dan 15 ton bruto inhoud mag de vermindering worden toegepast voor ophogtijperken van minder dan eene maand.

ART. 26.

La caisse commune est administrée sous la surveillance du Ministre de la Marine par un Conseil composé de trois armateurs, d'un patron-armateur, de trois pêcheurs, d'un délégué de l'Administration de la Marine et d'un greffier désigné par le Ministre de la Marine.

Le mandat du greffier est rémunéré; les autres mandats sont gratuits, mais il pourra être alloué aux membres du Conseil des jetons de présence et indemnités de déplacement dont le montant sera fixé par l'arrêté royal de nomination du Conseil.

CHAPITRE IV.

De la responsabilité civile.

ART. 27.

Il n'est en rien dérogé aux règles générales de la responsabilité civile lorsque l'accident a été intentionnellement provoqué par l'armateur.

Sauf cette exception, les dommages résultant des accidents du travail ne donnent lieu, au profit de la victime ou des ayants droit, qu'aux seules réparations déterminées par la présente loi.

Les dommages et intérêts ne seront, en aucun cas, cumulés avec ces réparations.

Indépendamment de l'action résultant de la présente loi, la victime et les ayants droit conservent contre les personnes responsables de l'accident, autres que l'armateur ou ses préposés, le droit de réclamer la réparation du préjudice causé conformément aux règles du droit commun; la caisse commune intéressée, sera, le cas échéant, exonérée de ses obligations à concurrence du montant des dommages-intérêts accordés.

ART. 26.

De gemeenschappelijke kas wordt onder toezicht van den Minister van het Zeewezen beheerd door eenen Raad, bestaande uit drie reeders, eenen schipper-reeder, drie visschers, eenen afgevaardigde van het Beheer van het Zeewezen en een door den Minister van het Zeewezen aangestelden griffier.

Het ambt van griffier wordt bezoldigd, de overige mandaten worden kosteloos vervuld; aan de leden van den Raad kunnen evenwel zitpenningen en vergoedingen wegens verplaatsing worden toegekend, waarvan het bedrag bepaald wordt bij het Koninklijk besluit houdende benoeming van den Raad.

HOOFDSTUK IV.

Van de burgerlijke aansprakelijkheid.

ART. 27.

Er wordt in geen en deele afgeweken van de algemeene regelen betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid, wanneer het ongeval opzettelijk is teweeggebracht door den reeder.

Met uitzondering van dit geval, geeft de schade, voortspruitende uit arbeidsongevallen, ten bate van het slachtoffer of de rechthebbenden enkel en alleen recht op de bij deze wet vastgestelde vergoedingen.

Gewone schadeloosstelling is in elk geval onvereinigbaar met deze vergoedingen.

Onverminderd de rechtsvordering welke uit deze wet voortvloeit, behouden het slachtoffer en de rechthebbenden ten aanzien van andere personen dan den reeder of zijne gelastigden, die voor het ongeval aansprakelijk zijn, het recht om vergoeding voor de veroorzaakte schade te eischen, overeenkomstig de regelen van het gemeen recht; de betrokken gemeenschappelijke kas kan in gebeurlijk geval, van hare verplichtingen ontslagen worden tot beloop van een bedrag van de toegestane schadevergoedingen.

L'action contre les tiers responsables peut même être exercée par la caisse commune, à ses risques et périls, aux lieu et place de la victime ou des ayants-droit, s'ils négligent d'en faire usage.

ART. 28.

Les indemnités établies par la présente loi ne sont point dues lorsque l'accident a été intentionnellement provoqué par la victime.

Aucune indemnité n'est due à celui des ayants droit qui a intentionnellement provoqué l'accident.

ART. 29.

Toute convention contraire aux dispositions de la présente loi est nulle de plein droit.

CHAPITRE V.

Des déclarations d'accidents et de la juridiction.

ART. 30.

Tout accident survenu à un marin ou à un pêcheur dans les conditions prévues à l'article 1er ou à l'alinéa 4 de l'article 2 ci-dessus, et qui a occasionné ou est de nature à occasionner soit la mort de la victime, soit une incapacité de travail, doit être déclaré par l'armateur ou son délégué, sans préjudice de toutes autres informations prescrites par les lois ou règlements.

La déclaration est faite par écrit dans les trois jours de l'accident ou de l'arrivée du navire ou du bâtiment au premier port de relâche ou dans les trois

De rechtsvordering tegen de aansprakelijke derde personen kan zelfs door de gemeenschappelijke kas, op haar risico, worden ingesteld in plaats van door het slachtoffer of de rechthebbers, zoo zij nalaten er gebruik van te maken.

ART. 28.

De bij deze wet bepaalde vergoedingen zijn niet verschuldigd wanneer het ongeval door het slachtoffer opzettelijk is teweeggebracht.

Geenerlei vergoeding is verschuldigd aan diegene der rechthebbers die het ongeval opzettelijk heeft teweeggebracht.

ART. 29.

Elke met de bepalingen van deze wet strijdige overeenkomst is van rechtswege nietig.

HOOFDSTUK V.

Van de aangifte van ongevallen en van de rechtsmacht.

ART. 30.

Elk ongeval, dat in de voorwaarden voorzien bij artikel 1 of bij het vierde lid van artikel 2 hiervoren aan eenen zee-man ter koopvaardij of aan eenen vischer is overkomen, en dat hetzij den dood van het slachtoffer, hetzij eene ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, of van aard is die te veroorzaken, moet door den reeder of zijnen gelastigde worden aangegeven, onverminderd alle andere bij de wetten of verordeningen voorgeschreven nasporingen.

De aangifte wordt schriftelijk gedaan binnen drie dagen na het ongeval of na de aankomst van het schip of van het vaartuig in de eerste aanleghaven of

jours de la nouvelle de l'accident en cas de perte du navire. Une déclaration d'accident pour tous les membres de l'équipage doit, en outre, être faite par l'armateur ou son délégué dans la huitaine qui suit l'expiration du délai prévu au dernier alinéa de l'article 5 ci-dessus.

En Belgique, la déclaration est faite par écrit au commissaire maritime du port où se trouve le navire ou le bâtiment. Cette déclaration sera transmise sans délai par le commissaire maritime au greffe de la justice de paix compétente en vertu de l'article 32. Lorsque la victime est un patron-pêcheur, la notification de l'accident est faite d'office par le commissaire maritime.

Dans la Colonie, la déclaration est faite aux autorités désignées par le Ministre des Colonies.

A l'étranger, elle est faite à l'agent consulaire. A défaut d'agent consulaire sur les lieux, elle est transmise dans les délais ci-dessus et par la voie la plus rapide au commissaire maritime du port d'attache. Lorsque la victime est un patron-pêcheur, la notification est faite d'office par le consul au commissaire maritime du port dont relève le bâtiment.

Les commissaires maritimes donnent d'urgence, à la caisse commune intéressée, notification de tout accident venu à leur connaissance et sujet à réparation aux termes de la présente loi.

La déclaration mentionne la nature et les circonstances de l'accident. Un arrêté royal déterminera, pour le surplus, la forme et les conditions de la déclaration, ainsi que les cas dans lesquels un certificat médical devra être joint, aux frais du déclarant.

La déclaration de l'accident peut être

wel binnen drie dagen na de tijding van het ongeval, indien het schip is vergaan. Eene aangifte van ongeval moet bovendien door den reeder of zijnen gelastigde voor al de leden van de bemanning worden gedaan binnen acht dagen na de verstrijking van den bij het laatste lid van vorenstaand artikel 5 bedoelden termijn.

In België wordt de aangifte schriftelijk gedaan aan den zeecommissaris van de haven waar zich het schip of het vaartuig bevindt. Bedoelde aangifte wordt zonder verwijl door den zeecommissaris aan de griffie van het krachtens artikel 32 bevoegde vrederegerecht gezonden. Is het slachtoffer een schipper ter visscherij, dan geschiedt de kennisgeving van het ongeval van ambtswege door den zeecommissaris.

In de Kolonie wordt de aangifte gedaan aan de overheden, door den Minister van Koloniën aangeduid.

In het buitenland wordt zij gedaan aan den consulaire agent. Zoo er geen consulaire agent ter plaatse gevestigd is, wordt zij binnen de hierboven vermelde termijnen, over den snelsten weg, aan de zeecommissaris van de haven waar het schip thuishoort, gezonden. Is het slachtoffer een schipper ter visscherij, dan doet de consul de kennisgeving van ambtswege aan den zeecommissaris van de haven waar de boot is ingeschreven.

De zeecommissarissen geven onverwijld aan de betrokken gemeenschappelijke kas mededeeling van elk ongeval dat hun ter kennis wordt gebracht en waarvoor luidens deze wet schadevergoeding verschuldigd is.

De aangifte vermeldt den aard en de omstandigheden van het ongeval. Bij Koninklijk besluit worden verder de vorm en de vereischten van de aangifte bepaald, benevens de gevallen waarin op kosten van den aangever een geneeskundig getuigschrift bij de aangifte moet worden gevoegd.

De aangifte van het ongeval kan, met

faite, dans les mêmes formes, par la victime ou les ayants droit.

En outre, la victime ou un autre membre de l'équipage ont, en mer, le droit de faire verbalement ou par écrit une déclaration d'accident au capitaine ou au patron. Il en sera fait mention au livre de bord et cette inscription sera éventuellement contresignée par un ou deux témoins.

Récépissé de la déclaration est en tout cas envoyé par le greffier au déclarant.

S'il résulte de la déclaration que l'application de la présente loi à l'accident signalé est contestée à raison notamment des circonstances du fait ou de la qualité de la victime, le commissaire maritime, l'agent consulaire ou, dans la Colonie, l'autorité désignée par le Ministre des Colonies, fera une enquête sur les causes de l'accident. Lorsqu'il est procédé à une enquête en vertu de la présente disposition ou en vertu des lois et règlements relatifs à la police maritime, une expédition du procès-verbal d'enquête est transmise par les autorités susvisées, selon le cas, au greffe de la juridiction compétente, au Ministre des Affaires étrangères ou au Ministre des Colonies.

Les parties ont le droit de prendre au greffe connaissance ou copie, à leurs frais, de la déclaration de l'accident, du certificat y annexé et, s'il y a lieu, de l'expédition du procès-verbal d'enquête.

ART. 31.

L'armateur ou ses délégués qui contreviendront aux dispositions de l'article qui précède seront punis d'une amende de 5 à 25 francs.

inachtneming van dezelfde vormen, gedaan worden door het slachtoffer of zijne rechthebbenden.

Het slachtoffer of een ander lid van de bemanning heeft bovendien, in zee, het recht om mondeling of schriftelijk aan den kapitein of den schipper aangifte van een ongeval te doen. Melding hiervan wordt gemaakt in het scheeps-journaal en deze inschrijving, in voorkomend geval, door een of twee getuigen medeonderteekend.

Ontvangbewijs van de aangifte wordt in elk geval door den griffier aan den aangever gezonden.

Blijkt uit de aangifte dat de toepassing van deze wet op het aangegeven ongeval wordt betwist, namelijk wegens de omstandigheden waaronder het feit gebeurd of wegens de hoedanigheid van het slachtoffer, dan stelt de zeecommissaris, de consulaire agent of, in de Kolonie, de door den Minister van Koloniën aangeduide overheid, een onderzoek in naar de oorzaken van het ongeval. Wordt tot een onderzoek overgegaan uit kracht van deze bepaling, of uit kracht van de wetten en verordeningen betreffende de zeepolitie, dan wordt eene uitgifte van het proces-verbaal van onderzoek door de hiervoren bedoelde overheden, al naar het geval, aan de griffie van de bevoegde rechtsmacht, den Minister van Buitenlandsche Zaken of den Minister van Koloniën gezonden.

De partijen hebben het recht om ter griffie kennis of, op hunne kosten, afschrift te nemen van de aangifte van het ongeval, van het daarbij gevoegd getuigenschrift en, zoo er aanleiding toe bestaat, van de uitgifte van het proces-verbaal van onderzoek.

ART. 31.

De reeder of zijne gelastigden, die de bepalingen van het voorgaande artikel overtreden, worden gestraft met eene geldboete van 5 tot 25 frank.

En ce qui concerne la recherche et la constatation des contraventions, ainsi que les enquêtes en matière d'accidents, les commissaires maritimes, les agents consulaires et les autorités coloniales sont investies des pouvoirs que confèrent les lois du 5 mai 1888 et du 11 avril 1896 aux inspecteurs du travail et les sanctions édictées par les dites lois s'appliquent à l'armateur ou à ses délégués qui mettraient obstacle à l'exercice de ces pouvoirs.

En cas d'infraction, les commissaires maritimes, les agents consulaires et les autorités coloniales dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire. Une copie du procès-verbal est, dans les quarante-huit heures, adressée au contrevenant à peine de nullité.

ART. 32.

Le juge de paix du canton dans le ressort duquel se trouve le port d'attache du navire ou bâtiment est seul compétent pour connaître des actions relatives aux indemnités dues aux gens de mer ou aux ayants droit, en vertu de la présente loi, ainsi que des demandes en revision de ces indemnités; il statue en dernier ressort jusqu'à la valeur de 300 francs et en premier ressort à quelque valeur que la demande puisse s'élever.

Lorsque le port d'attache comprend des territoires de plusieurs cantons, le juge compétent est celui dans le ressort duquel se trouve le commissariat maritime.

ART. 33.

La victime ou les ayants droit ont toujours, nonobstant les dispositions des articles 13 et 19 la faculté d'assigner directement l'armateur, sauf le droit de celui-ci de mettre en cause la Caisse

Ten aanzien van het opsporen en het vaststellen der overtredingen, alsmede van het onderzoek in zake ongevallen, hebben de zeecommissarissen, de consulaire agenten en de koloniale overheden de bevoegdheden welke bij de wetten van 5 Mei 1888 en 11 April 1896 aan de arbeidsopzichters zijn toegekend en kunnen de bij deze wetten bepaalde straffen opgelegd worden aan den reeder of zijne gelastigden die zich tegen de uitoefening van die bevoegdheden mochten verzetten.

In geval van overtreding wordt door de zeecommissarissen, de consulaire agenten en de koloniale overheden een proces-verbaal opgemaakt, dat rechtsgeldig is, behoudens tegenbewijs. Een afschrift van het proces-verbaal wordt, op straffe van nietigheid, binnen acht en veertig uur aan den overtreder gezonden.

ART. 32.

Alleen de vrederechter van het kanton, binnen welks gebied de haven gelegen is, waar het schip of het vaartuig thuishoort, is bevoegd om kennis te nemen van de rechtsvorderingen betreffende de vergoedingen, krachtens deze wet aan de zeelieden of de rechthebbenden verschuldigd, alsmede van de eischen tot herziening van deze vergoedingen; hij doet uitspraak, in hoogsten aanleg, tot een bedrag van 300 frank en, in eersten aanleg, tot welk bedrag de eisch ook mag gaan.

Wanneer de haven, waar het schip thuishoort, zich uitstrekt tot op het grondgebied van verscheiden kantons, is bevoegd de rechter, binnen wiens rechtsgebied het zeecommissariaat gelegen is.

ART. 33.

Het slachtoffer of de rechthebbenden hebben altijd, ondanks de schikkingen van de artikelen 13 en 19 het vermogen den reeder rechtstreeks te dagvaarden behoudens het recht van deze laatste

Commune de la Marine Marchande ou la Caisse Commune de la Pêche Maritime. La victime ou les ayants droit ont, dans tous les cas, une action directe contre la caisse commune.

ART. 34.

Les parties ont le droit de comparaître volontairement devant le juge de paix pour faire constater leur accord en ce qui concerne les indemnités à allouer en suite d'accident.

L'expédition du procès-verbal constatant cet accord sera revêtue de la formule exécutoire.

ART. 35.

Lorsque la cause n'est pas en état et notamment avant l'expiration du délai prévu à l'article ci-après, le juge a toujours le droit d'accorder, même d'office, une provision à la victime ou à ses ayants droit sous la forme d'une allocation journalière.

Les jugements allouant des indemnités temporaires ou viagères seront exécutoires par provision nonobstant l'appel et sans qu'il soit besoin de fournir caution. Toutefois, lorsqu'il y aura lieu d'accorder une rente dont le capital est exigible, le juge restreindra l'exécution provisoire au paiement des arrérages.

En cas d'exécution forcée, s'il y a lieu de constituer le capital de la rente, le juge pourra, à la diligence de tout intéressé et même d'office, désigner le curateur *ad hoc* chargé d'opérer cette constitution au moyen des fonds recouvrés.

volgens het geval, in de zaak te brengen de Gemeenschappelijke Kas van de Koopvaardij of de Gemeenschappelijke Kas van de Zeevisscherij. Het slachtoffer of de rechthebbenden hebben, in elk geval, een rechtstreeksche vordering tegen de gemeenschappelijke kas.

ART. 34.

Partijen hebben het recht vrijwillig voor den vrederechter te verschijnen, ten einde hun akkoord aangaande de vergoedingen, die moeten verleend worden ten gevolge van ongevallen te doen vaststellen.

Het afschrift van het proces-verbaal, waarbij dit akkoord is vastgesteld wordt uitvoerbaar verklaard.

ART. 35.

Is de zaak niet in staat van wijzen en namelijk voor het verstrijken van de tijdruimte voorzien bij hierna volgend artikel, dan heeft de rechter altijd het recht, zelfs ambtshalve, aan het slachtoffer of aan zijne rechtverkrijgenden voorloopig eene som toe te kennen in den vorm van eene dagelijksche tegemoetkoming.

De vonnissen waarbij tijdelijke vergoedingen of vergoedingen voor het leven worden toegekend, zijn uitvoerbaar bij voorraad, ondanks hooger beroep en zonder dat het hoort zekerheid te stellen. Is er echter grond voor de toekenning van een rente waarvan het kapitaal kan gevorderd worden, dan beperkt de rechter de voorloopige tenuitvoerlegging tot de betaling van de vervallen rente.

Bestaat, in geval van gerechtelijke tenuitvoerlegging, aanleiding tot het vestigen van het kapitaal van de rente, dan kan de rechter, op aanzoek van elken belanghebbende en zelfs ambtshalve, eenen curator *ad hoc* aanstellen, die belast zal zijn met het vestigen van dat kapitaal door middel van de geïnde sommen.

ART. 36.

L'action en paiement des indemnités prévues par la présente loi se prescrit par trois ans.

En cas de décès présumé, la prescription court à partir de l'expiration des délais prévus au dernier alinéa de l'article 5.

La demande en revision des indemnités fondée sur une aggravation ou une atténuation de l'infirmité de la victime, ou sur le décès de celle-ci par suite des conséquences de l'accident, est ouverte pendant trois ans à dater de l'accord intervenu entre parties ou du jugement définitif.

ART. 37.

L'action en paiement ou en revision des indemnités prévues par la présente loi ne peut, en aucun cas, être poursuivie devant la juridiction répressive; l'exercice en est indépendant de celui de l'action publique à laquelle l'accident donnerait éventuellement ouverture.

CHAPITRE VI.

Dispositions fiscales.

ART. 38.

Sont exempts du timbre et du droit de greffe et sont enregistrés gratis lorsqu'il y a lieu à la formalité de l'enregistrement, tous les actes volontaires et de juridiction gracieuse relatifs à l'exécution de la présente loi.

ART. 39.

Sont délivrés gratuitement tous les certificats, actes de notoriété et autres dont la production peut être exigée pour l'exécution de la présente loi par les caisses communes.

ART. 36.

De rechtsvordering tot betaling van de bij deze voorziene vergoedingen verjaart door tijdsverloop van drie jaar.

In geval van vermoedelijk overlijden, begint de verjaring te loopen bij het einde van de bij het laatste lid van artikel 5 voorziene termijnen.

De eisch tot herziening van de vergoedingen, gegrond op verergering of vermindering van de gebrekkelijkheid van het slachtoffer of op zijn overlijden aan de gevolgen van het ongeval, kan ingesteld worden gedurende drie jaar, te rekenen van de tusschen partijen getroffen overeenkomst of van het eindvonnis.

ART. 37.

De rechtsvordering tot betaling of tot herziening van de bij deze wet voorziene vergoedingen kan in geen geval voor den strafrechter worden gebracht; het instellen er van hangt niet af van het instellen der openbare rechtsvordering, waartoe het ongeval aanleiding mocht geven.

HOOFDSTUK VI.

Fiskale bepalingen.

ART. 38.

Zijn vrijgesteld van zegel en griffierecht en worden kosteloos geregistreerd, zoo zij aan de formaliteit der registratie zijn onderworpen : alle vrijwillige akten alsook alle akten van vrijwillige rechtspraak, die de uitvoering van deze wet betreffen.

ART. 39.

Worden kosteloos uitgereikt : alle getuigschriften, akten van bekendheid en andere akten waarvan de overlegging, voor de uitvoering van deze wet, door de gemeenschappelijke kassen kan geëischt worden.

CHAPITRE VII.

Dispositions générales et transitoires.

ART. 40.

Un arrêté royal pourra instituer un comité technique analogue par sa compétence et sa composition au comité institué en vertu des dispositions de l'article 34 de la loi du 24 décembre 1903.

ART. 41.

Les polices d'assurance, antérieures de six mois à la date de mise en vigueur de la présente loi et relatives aux risques d'accidents prévus par la dite loi, pourront, dans un délai d'un an à dater de sa mise en vigueur, être dénoncées par l'assureur ou par l'assuré soit au moyen d'une déclaration écrite dont il sera donné reçu, soit par un acte extrajudiciaire.

ART. 42.

Les caisses locales de prévoyance de marins-pêcheurs seront liquidées. Un arrêté royal déterminera le mode de cette liquidation.

ART. 43.

La présente loi ne sera applicable que six mois après la publication du dernier des arrêtés royaux qui doivent en régler l'exécution.

Ces arrêtés seront pris dans un délai d'un an à partir de la publication de la loi.

ART. 44.

Le texte de la présente loi sera et restera affiché à un endroit apparent,

HOOFDSTUK VII.

Algemeene bepalingen en overgangsbepalingen.

ART. 40.

Een Koninklijk besluit zal een technisch comiteit kunnen instellen; de bevoegdheid en de samenstelling ervan overeenkomend met die van het comiteit ingesteld krachtens de bepalingen van artikel 34 van de wet van 24 December 1903.

ART. 41.

De overeenkomsten van verzekering, gesloten zes maand voor het in werking treden van huidige wet en betrekking hebbende op het gevaar van arbeidsongevallen bij de onderneming en waarop deze wet van toepassing is, kunnen, binnen één jaar, te rekenen van haar in werking treden, door den verzekeraar of door den verzekerde worden opgezegd, hetzij bij schriftelijke verklaring, waarvan een ontvangsbewijs wordt afgeleverd, hetzij bij buitengerechtelijke akte.

ART. 42.

De plaatselijke voorzorgskassen van de visschers-zeelieden worden vereffend. Een Koninklijk besluit zal de wijze bepalen waarop deze vereffening zal geschieden.

ART. 43.

Deze wet zal eerst van toepassing zijn zes maand na de afkondiging van het laatste der Koninklijke besluiten die hare uitvoering moeten regelen.

Deze besluiten zullen genomen worden binnen één jaar, te rekenen van de afkondiging der wet.

ART. 44.

De tekst van de huidige wet zal en blijven uitgeplakt, op een duidelijk zicht-

dans les locaux des bureaux de placement pour gens de mer et des commissariats maritimes.

Au-dessous de ce texte il sera éventuellement fait mention des organisations médicales et pharmaceutiques choisies par les caisses communes d'assurance visées aux chapitres II et III de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 13 juillet 1927.

bare plaats, in de lokalen der bureelen voor plaatsing der zeelieden en de zee-commissariaten.

Boven dezen tekst zal er begeurlijk melding worden gemaakt van de geneeskundige en pharmaceutische inrichtingen gekozen door de gemeenschappelijke verzekeringskassen welke aangehaald in hoofdstuk II en III van huidige wet.

Gegeven te Brussel, den 13ⁿ Juli 1927.

ALBERT.

Par le Roi :

*Le Ministre des Chemins de fer,
Marine, Postes, Télégraphes,
Téléphones et Aéronautique,*

Van 's Konings wege :

*De Minister van Spoorwegen,
Zeewezen, Posterijen, Telegrafien,
Telefonen en Luchtvaart,*

E. ANSEELE.

Le Ministre des Finances, | De Minister van Financiën,

Bon HOUTART.